

mener jeg at burde forholde mig afventende, iagttagende, indtil videre. Jeg har baade tilstrækkelig tid og tilstrækkelig tydeligt tilkendegivet, hvorledes jeg saa paa Ministeriet Neergaards Behandling af de fleste store politiske Spørgsmaal, vi har haft for i de to Aar, der er gaaet, saa om mit Syn paa Venstres Regering er der neppe nogen, der med Rette kan være i Tvivl.

Naar jeg ikke desto mindre forholder mig neutral her, er det, fordi jeg erkender, at det, der nu foreligger, maa opfattes som Ouverturen til, hvad jeg vil kalde anden Akt af det borgerlige Samarbejde. Jeg erkender, og det vil vel de fleste i dette Ting erkende, at Regeringens, at Venstres Stilling er svagere nu end nogen Sinde; om dette ogsaa betyder, at de Konservatives Stilling vil vise sig stærkere nu end nogen Sinde, er et Spørgsmaal, som jeg ikke skal besvare, men jeg erkender, at der i alt Fald er en teoretisk Mulighed, en Mulighed, som jeg for mit Vedkommende vil regne med og tage i Betragtning, iagttagende, hvorvidt den virkeliggøres. Jeg vil derfor afholde mig fra at tage Stilling saavel til Oppositionens Dagsordener som til de Konservatives. Jeg ser, at det ærede Medlem Hr. Pürschel nu gaar med fuld Fortrøstning ind i anden Akt, og jeg vil indrømme, at den Svaghedstilstand, hvori Regeringen er, afgiver Betingelser for, at der i denne anden Akt fra Venstres Side vil blive vist mere Hensyntagen til Konservatismen, end der blev i første Akt. Om det vil ske, vil vise sig.

Skulde denne Prøve — og jeg mener, at det er nødvendigt at give det borgerlige Samarbejde endnu en fair trial — vise sig ikke at holde Stik, skulde det vise sig, at Udfaldet af Prøven ikke bliver, som man kunde vente sig, at det under de foreliggende Forhold burde blive, ja, saa kan jeg kun sige, at da bliver Skuffelsen størst for de Konservative, der har sat deres Lid til denne Prøve, mindst for os andre. Men jeg ønsker oprigtigt, at Udfaldet maa blive saaledes, som det ærede Medlem Hr. Pürschel paa sit Partis Vegne har udtalt, at han venter, det bliver. Ingen skulde glæde sig oprigtigere derover end jeg. Jeg har haft saa mange Skuffelser over det borgerlige Samarbejdes Art og Karakter i den Tid, jeg stod i Gruppe med de Konservative, at jeg nærer den alvorligste Skepsis ogsaa for anden Akts Vedkommende, men det skulde glæde mig oprigtigt, om denne Skepsis blev gjort til Skamme.

J. Oskar Andersen: Jeg skal ikke opholde Tinget længe, men jeg maa paa egne og enkelte Venners Vegne kort moti-

vere vor Afstemning. Vi stemmer for den af vort Parti stillede Paastand paa Overgang til Dagsordenen i Tillid til Statsministerens nylige Udtalelse om, at det ikke har været hans Tanke, da han tiltraadte Erklæringen af 9. Juli, at vildlede, og at han anser den Teori, som vor Ordfører (Pürschel) hentydede til, at det er klogt og rigtigt af Samfundshensyn at give offentlige Erklæringer en Form, der af Læserne kan misforstaas, for uberettiget.

I. A. Hansen: Jeg takker det ærede Medlem Hr. Rode, fordi han ved at oplæse, hvad jeg har skrevet, dementerede den Paastand, han tidligere har fremsat, om, at jeg havde rettet et stærkt Angreb paa den højt-ærede Statsminister. Ærede Medlemmer, som har hørt Oplæsningen, vil vide, at der i mine Udtalelser i „København“ ikke var rettet noget som helst Angreb paa Statsministeren. Hvad det ærede Medlem Hr. Rode vil lægge i mine Ord, hvorledes han vil opfatte dem, og hvilke Motiver han vil lægge i dem, har jeg ingen Interesse af at diskutere med det ærede Medlem.

I øvrigt giver det ærede Medlems Udtalelser mig kun Anledning til meget faa Bemærkninger. Det ærede Medlem vilde ikke tale meget om Forholdet mellem det radikale Venstre og Socialdemokratiet, det Forhold, der er rejst til Diskussion ved det ærede Medlems Udtalelse om, at en socialdemokratisk Regering ikke kunde vente Samarbejde med det radikale Venstre, hvis den vilde føre socialistisk Politik. Det ærede Medlem mente, at de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Pürschel og jeg har fremsat derom, kun tjente til at bortlede Interessen fra det, der var Hovedsagen i Øjeblikket. Jeg kan ikke indrømme, at det er uden politisk Interesse, at det er uden Interesse for den fremtidige Udvikling her i Landet, hvad Socialdemokratiet vil have at sige til et Tilbud om Samarbejde fra det radikale Venstre paa den Betingelse, at en socialdemokratisk Regering ikke maa føre socialistisk Politik. Jeg kunde tænke mig, at Socialdemokratiet mente at have Grund til at vente en anden Holdning af det ærede Medlem Hr. Rode, og jeg forstaaer den Stemning indenfor Socialdemokratiet, der afholder det ærede Medlem Hr. Rode fra at ønske det Forhold diskuteret i Øjeblikket. Derimod vilde det ærede Medlem Hr. Rode meget gerne diskutere Samarbejdet mellem det konservative Folkeparti og Venstre. Jeg kunde, naar det ærede Medlem rejser en Diskussion herom, svare det samme, som han svarede mig,